

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.122 van 10 maart 2015
in de zaak A. 214.912/XIV-36.215**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nathan Mallants
 kantoor houdend te 4000 Luik
 Quai Saint-Léonard 20A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 januari 2015, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 135.158 van 17 december 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 februari 2015 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk
bestuur is niet van toepassing op de jurisdictionele beslissingen van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, die een administratief rechtscollege is. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat eerste verzoekster herhaaldelijk heeft verklaard dat zij geen contact meer heeft met de vader van haar kinderen en dat zij niet op de hoogte is van zijn verblijfsadres. Dit blijkt onder meer uit de verklaring die eerste verzoekster heeft afgelegd voor de dienst Vreemdelingenzaken op 29 augustus 2013 en uit het verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de staatssecretaris van 25 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ niet-ontvankelijk wordt verklaard, dat zij heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dan ook terecht dat “zij zelf aangaf haar relatie met de vader van haar kinderen [...] te hebben verbroken” en dat er “tevens geen stukken [worden] voorgelegd waaruit kan worden afgeleid dat verzoeksters ex-partner een effectief gezinsleven heeft met zijn kinderen”. Het stuk betreffende de gezinssamenstelling werd niet voorgelegd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat deze er geen rekening mee kon houden. De weigeringsbeslissing van de dienst Vreemdelingenbetwistingen waarnaar de verzoekers ten slotte nog verwijzen, maakt melding van de indieners van de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 3 december 2012, dus voorafgaand aan de hogervermelde verklaringen van eerste verzoekster. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon op wettige wijze besluiten dat geen schending werd aangetoond van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 600 euro, elk voor een derde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien maart tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams